

Verslag Avantikamp 2024

De Olympische Spelen zijn inmiddels voorbij, maar het kampverslag had u nog tegoed. Het eerste weekend van de zomervakantie streek het Avantikamp namelijk neer in de Binnenheide te Loon op Zand. Het was weer een kamp vol mooie momenten, die we hieronder voor jullie zullen beschrijven.

Waar in voorgaande jaren we ons vooraf over het weer in ieder geval geen zorgen hoefden te maken, was dat dit jaar wel anders. Het kwakkelde al een tijdje in Nederland en het werd steeds meer duidelijk dat we het op kamp niet droog zouden gaan houden. En zoals de ervaringsdeskundigen van het Avantikamp wel weten, is dit nu juist het kamphuis waarbij een deel van de kinderen in legertenten slaapt.

Het opzetten van deze tenten was geen ABC'tje, terwijl de leiding de hete adem van de bus al in de nek voelde. Maar

gelukkig, de laatste haring was nog maar net in grond geslagen, of daar hoorden we de luide toeter van de bus. Het kamp kon beginnen!

De jongste kinderen konden een plekje in het kamphuis bemachtigen, de oudste meiden in de grote legertent en de oudste jongens in de kleine legertent. Zoals elk jaar wist iedereen niet hoe snel ze hun spullen op de bedden moesten gooien om lekker het speelveld op te gaan. Het enige wat anders was dan de afgelopen jaren, was dat het grasveld nog erg nat was van de gevallen regen van de middag. Het eerste setje kleren van velen kon na het eerste potje voetbal al aan het droogrek.

Tijdens het avondeten genoten we als ieder jaar van de door de ouders gemaakte pannenkoeken , wat blijft het fijn dat we

altijd op die hulp kunnen rekenen! Het viel onwijs in de smaak, en zo had iedereen een goede bodem gelegd voor het avondprogramma. Maar, hier konden we nog niet aan beginnen voordat we de kampfangers kennis hadden laten maken met een nieuw onderdeel binnen het kamp: Corvee! Ieeeeuw. Nee hoor, zo ieuw was dat niet. Iedereen voerde zijn corvee taken uitstekend uit. Zo liet Olivier bijvoorbeeld zien zeer bedreven te zijn in het schoonmaken van de wc's onder begeleiding van vrolijk gezang.

Na de traditionele openingsceremonie, onder begeleiding van het Wilhelmus, begonnen de kennismakingsspellen. Bas en Daniëlle hadden dit jaar bedacht om hier een variant op 'De Alleskunner' van te maken. Verschillende minigames als: de reactietest, fiches stapelen op een liniaal in de mond en bekers stapelen met opgeblazen ballonnen. Het fanatisme van de deelnemers was gelijk goed zichtbaar, en dat kwam goed uit met het Olympische thema dit jaar!

Later op de avond was het tijd voor de dropping. Na de nodige regenval voorafgaand aan de dropping kon iedereen zo goed als droog aan deze spannende wandeltocht beginnen. Nouja, droog.. Jette en Jinte sprongen bijvoorbeeld bij het uitstappen uit de auto al tot aan hun enkels in een plas.. Ach, onvoorziene omstandigheden. Met de auto werden we afgezet op een donkere plek nabij de Drunense duinen, probeer dan de weg maar eens terug te vinden! En natuurlijk even de omgeving opschudden met het welbekende 'Overal waar we komen.'

Het lukte alle groepjes best goed om de weg terug te vinden, alleen de groep van Mark en Daan met daarin Belize, Romy, Isa, Nyve, Hester, Mika, Anna, Guusje en Liv had moeite met het goede spoor bereiken. De leiders leken met hun hoofd nog een beetje bij de vorige dropping te zitten, waardoor zij plots tegen een bordje met 'De Runsvoord' opliepen. Oftewel, het kamphuis van vorig jaar in Helvoirt.

Gelukkig was iedereen voor de zon weer opkwam weer lekker op het kamphuis, waardoor we de volgende dag weer met een complete groep konden beginnen. De Olympische hike, waar Luke tijdens het afronden van zijn scriptie zijn uiterste best voor had gedaan om tot in de puntjes uit te werken, stond deze ochtend en begin van de middag op het programma. Maar die regenval waar we het aan het begin van dit verslag over hadden, die kwamen we nu pas echt tegen. De hike werd een behoorlijke beproeving. Zoals het hoort, zult u denken. Maar met blankstaande paden en flinke regenbuien en natte voeten namen we als leiding onze pet af voor alle kampgangers, want iedereen wist deze barre tocht onder niet vaker vertoonde omstandigheden gewoon uit te lopen.

Was er dan niets leuks aan? Tuurlijk wel! Zo was er bij de post van Bas een mooi parcours af te leggen met Blazepods die aangetikt moesten worden, werd er bij Luke ge-voetgolft en coördineerde Stefan de blinde dans. En met goed gezelschap is natuurlijk alles leuk!

De terugkomst in het kamphuis stond echter wel in teken van 1 ding: opdrogen! De schoenen en sokken konden buiten op een droge plek blijven staan, en iedereen kon zo snel mogelijk een plekje onder een warme douche gaan zoeken. En na die douche konden we heerlijk opwarmen met een maaltijd van topsport formaat door onze geweldige keukenploeg. Rijkelijk gevulde wraps met voor ieder was wils, zorgden voor gevulde maagjes en bijgetankte energie.

Na het eten werd er zoals elk jaar weer gezongen, uit de opgepimpte liedjesboekjes. Toegegeven: het ene toegevoegde nummer scoorde iets beter dan het andere, maar het begint ergens op te lijken! De absolute topper in het liedjesboek dit jaar was toch wel het 'Avantikamplied'. Op de melodie van Mooie Blauwe Ogen van Django Wagner schreef de leiding een geheel nieuwe versie met alle invloeden van het kamp erin verwerkt! Het sloeg lekker aan en werd een echte meezinger. De

tekst vind u hieronder: Gaat u kind volgend jaar mee, leer deze dan vast maar ????

*"Het eerste weekend van onze vakantie,
Dan gaan we weer op het Avantikamp
De zon die schijnt we drinken heel veel ranja,
Wat hebben wij het, voor mekaar.
De hike, de dropping en de bonte avond,
Gelukkig zijn die er ook elk jaaar bij.*

*We maken zo veel lol hier met zn alle, op het Avan tikamp
Ik kan niet wachten tot ik volgend jaar weer mee mag, op het
Avan ti kamp.
Wakker gemaakt, ik ben nog moe
Vannacht deed ik weer eens geen oogje toe.
Maar hier op kamp, maakt dat niet uit
Als ik thuis ben, dan slaap ik wel weer uit*

*Het eerste weekend van onze vakantie,
Dan gaan we weer op het Avantikamp
De zon die schijnt we drinken heel veel ranja,
Wat hebben wij het, voor mekaar.
De hike, de dropping en de bonte avond,
Gelukkig zijn die er ook elk jaaar bij.*

*We maken zo veel lol hier met zn alle, op het Avan tikamp
Ik kan niet wachten tot ik volgend jaar weer mee mag, op het
Avan ti kahamp.*

*M'n stem is kwijt, m'n voeten zwart
Die liedjes schreeuw ik altijd veel te hard.
M'n Keesknoop strak, na de corvee.
Kamp met Avanti, daar maak je toch wat mee*

Tututututututututu

*De hike, de dropping en de bonte avond,
Gelukkig zijn die er ook elk jaaar bij.
We maken zo veel lol hier met zn alle, op het Avan tikamp*

Ik kan niet wachten tot ik volgend jaar weer mee mag, op het Avan ti kamp

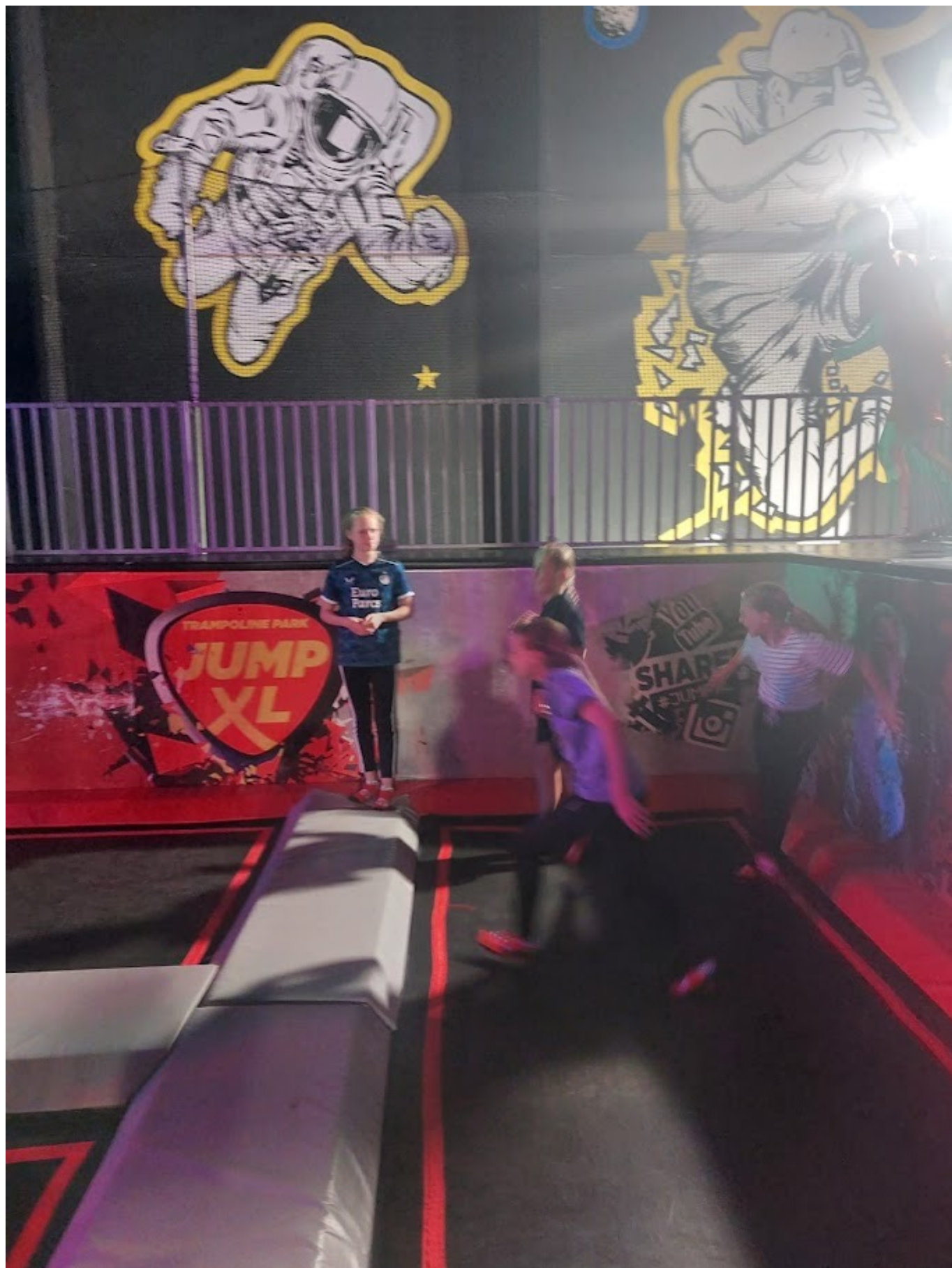
Op het Avan, tikamp"

Tijd voor plan B, want buiten op het speelveld het laatste droge setje kleren vies maken was op dag 2 van het kamp geen optie. Geen zwembad in de buurt of bioscoop, wat gaan we doen? JUMP XL! JUMP XL! JUMP XL! Met luid gejuich werd plan B ontvangen, een glimlach van oor tot oor en een geweldige invulling van het tweede dagdeel van de zaterdag. Een invulling die niet mogelijk had geweest zonder de extra bijdragen van ouders, Avantileden, sponsors en het bestuur. Onze dank is groot voor jullie bereidheid om de kinderen deze gave activiteit te laten doen.

Want gaaf was het, een indoor trampolinepark met z'n 70en, bijna helemaal voor onszelf! Krachten werden tijdens deze

activiteit absoluut niet gespaard. En ondanks dat het misschien niet helemaal binnen het thema viel, werden er dermate acrobatische handelingen uitgevoerd dat we deze activiteit gerust onder het kopje turnen konden scharen.

'Thuis' op het kamp maakte de droger overuren en zorgde de overgebleven leiding voor orde en structuur bij terugkomst uit

Jump XL. Ook de algemene ruimte werd omgetoverd, want de helft van de meidentent bleek minder waterdicht dan van tevoren gedacht, dus de helft van de meiden kon een avondje keten in de woonkamer van het kamphuis. En hoe knus zag dat er uit, lekker met alle matrassen tegen elkaar in de woonkamer liggen, hoe je het voor je ziet tijdens een filmavond met de meiden!

Bij terugkomst had de avondzon redelijk zijn best gedaan om het buiten wat droger te krijgen, dus kon het geplande avondspel gewoon door gaan. Levend bingo onder leiding van Daan en Jurgen. Dat eerder genoemde fanatisme bleek geen incident, want reken maar dat ook dit spel graag gewonnen werd. De leiders per groepje kregen een bingokaart aangereikt met daarop verschillende getallen. Bij deze getallen hoorde een opdracht. Werd je getal gedraaid, dan mocht je zo snel mogelijk deze opdracht uitvoeren. Vind een prullenbak, vind een ei, vind een tandenborstel, vind een koffer, je kunt het zo gek niet bedenken of het stond in de opdrachtenlijst.

En waarom wilde iedereen dit spel nou zo graag winnen? Oh ja, er stond een straf op... ALLE AFWAS werd gedaan door de twee

teams met de laagste score. Dit wilde je echt niet verliezen. De teams van Elise en Ruben waren de klos. Laatstgenoemde zelfs met de erbarmelijke score van 0 punten.. Hoe kun je 0 punten halen met bingo? Nou, dat kan echt.

Na de Bingo konden we lekker om het vuurtje van firemaster Rens gaan zitten en warmden we onze marshmallows op. Even lekker bijpraten over wat we vandaag allemaal gedaan hadden, waarna iedereen moe maar voldaan het inmiddels weer lekker droge bed op kon zoeken.

Een nieuwe dag, en wat scheen daar in onze ogen? Ja echt, de zon! Heerlijk! Want de sportdag kon natuurlijk niet ontbreken

tijdens het Olympische kamp. Met toeters en bellen werden de deelnemers aan de sportdag wakker gemaakt om de spiertjes alvast lekker los te schudden tijdens de jaarlijkse ochtendgymnastiek onder leiding van Jurgen, Mark en Stefan. Iedereen druppelde langzaam het veld op en werd vermaakt met briljant ingestudeerde dansjes.

Zoals gezegd was het zondag tijd voor de sportdag. De ochtend stond in het teken staan van balsporten, waar het 's middags meer op watersport begon te lijken. De ochtendspellen waren blind korfbal, touwtrekken, blind volleybal en de estafettepaardenrace. Vooral laatstgenoemde sport leverde spektakel op. Met je stokpaard moest je zo snel mogelijk het parcours afleggen, waarbij je aan het einde het stok(paard)je doorgaf aan je teamgenoot.

We telden onze zegeningen deze dag, want zoals u op de foto's kunt zien was het echt heerlijk weer tijdens de sportdag.

Vooraf voor de middagspelen was het erg fijn, dit waren namelijk de Oberrace/kleiduifschieten combinatie, Tjoekball, levend curling en badjesslagbal. Het zou een groot waterspektakel worden waar iedereen zich heerlijk in kon uitleven. Er werden op de banden van het levend curling de meest gave slides gemaakt, voltreffers geraakt tijdens het slagbal en gestreden om de winst tijdens het kleiduifschieten.

Geheel in teken van de Olympische gedachte sloten we af met 4 finales. De laatste finale ging dan wel om de eerste plaats

met huldiging op de bovenste trede, maar ook de strijd om de zevende plek werd behandeld als een heroïsche finale. Ieder teamlid werd voorafgaand aan de finales geïntroduceerd met zijn of haar eigen persoonlijke rijmpje, waarna ze net als tijdens de kampioenenparade door de erehaag rende naar het strijdtoneel.

Hier moesten de deelnemers nog één parcours afleggen, waarna zij de bel moesten luiden. Als dit was gebeurd, mocht het

volgende teamlid aan het parcours beginnen. Het werden geweldige, spannende en sportieve finales, waarbij op een mooie manier het teamgevoel ontstond in willekeurig samengestelde teams, die samen hun uiterste best deden om te winnen. Het meest memorabele moment kwam toch uit de finale om de 1^e plaats, waarbij Nicky alles gaf om haar laatste sportdag op het Avantikamp met haar superteam winnend af te sluiten. Met een voorsprong begon zij aan het laatste rondje, maar opeens was daar Sara in de binnenbocht. Met een indrukwekkende eindsprint luidde Sara als eerste de bel voor Team NL en klonk dus het Wilhelmus tijdens de eindceremonie. Hoe kan het ook anders?

Nadat iedereen lekker was opgefrist na de sportdag, was het alweer tijd voor de Bonte Avond. We gingen dit jaar een dagje korter door de beschikbaarheid van het kamphuis, dus vond deze al op zondagavond plaats. Luke, Mark en Ruben namen dit jaar de Bonte avond voor de rekening, en hadden deze avond als volgt ingedeeld: de avond werd afgetrapt met een vlaggenwedstrijd. Op de meest creatieve manieren moesten de teams een vlag maken van gevonden attributen. Het team met de meeste verzamelde vlaggen kreeg vanzelfsprekend de meeste punten.

In de tweede ronde werden de lachspieren flink op de proef gesteld. Voor de kenners van de lama's: dit onderdeel was een kruising tussen de scène met de zoemer en de regisseur. De teams kregen allen een scene toegewezen waar zij 5 minuten op mochten voorbereiden. Tijdens het opvoeren van de scènes mochten de drie regisseurs ingrijpen met hun zoemers om zo de scène een beetje in de war te schoppen. Het werd een hilarisch onderdeel van de avond met meerdere gastoptredens van Wolter Kroes, rare luchtjes en vreemde geluiden.

Nadat we vervolgens mochten raden welke van de drie bizarre Olympische anekdotes klopten, welk woord de jury in hun hoofd had en de alom gevreesde eetwedstrijd, konden we beginnen aan de disco. DJ Lukeson maakte er weer een knalfuif van en iedereen kon nog even zijn laatste energie eruit dansen, waarna de kampingers lekker hun bed opzochten en alvast konden beginnen aan het evalueren hoe top het kamp wel niet

was geweest.

Vooral de tentslapers maakten daar een bijna Olympische prestatie van, wat voor zowel hen als de leiding een zeer korte nacht als gevolg had. Maar ach, als ik thuis ben dan slaap ik wel weer uit, zingen we dan.

Toen was het alweer maandag, tijd om naar huis te gaan dus... nog even de traditionele bingo met de gevonden voorwerpen, en dan konden we ons opmaken voor de terugreis naar huis. We hopen uiteraard dat jullie veel van de mooie verhalen uit dit verslag bij thuiskomst al gehoord hebben.

Wij als leiding hebben dit jaar namelijk ook weer onwijs genoten. Zoals in veel van de kennismakingsstukjes in het magazine stond, voelt het voor ons soms weleens als een korte vakantie waarbij we af en toe een oogje in het zeil moeten houden. De gezelligheid en de energie die er op het kamp hangt zorgt toch altijd weer voor een mooie sfeer, zelfs als er een beetje regen valt. Bedankt voor de positieve feedback die we van jullie al hebben mogen ontvangen op het fotoalbum. Om de feedback nog beter te registreren hebben we dit jaar een [evaluatieformulier](#) gemaakt. We zouden het erg fijn vinden als deze door zoveel mogelijk ouders wordt ingevuld!

Ik kan niet wachten tot ik volgend jaar weer mee mag, tot volgend jaar!!